



Liturgie morgendienst Emmen, 22 mei 2016 Thema: evangelie of traditie?

1. Votum
2. Zegengroet
Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus.
3. Zingen: **Gezang 145:1-4**
4. De Tien Woorden
5. Zingen: **Psalm 86:4,7**
6. Gebed om verlichting met de heilige Geest
7. Schriftlezing: **Galaten 2:1-10** (*gelezen door...*)
8. Zingen: **Psalm 146:5,6,7,8**
9. Preek
10. Amenlied: **LvdK 317:1,2**
11. Dankgebed, voorbede
12. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*).
13. Slotzang: **De wind steekt op (Sela)** (m.m.v. muziekgroep)
14. Zegen.
De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

Stel dat een Jood christen wordt. [dia1]

Dat gebeurde na de Pinksterdag in Jeruzalem massaal.

En wat een feest: die duizenden die tot erkenning kwamen van Jezus als Messias.

Machtig werk van Gods Geest. [dia2]

De Geest, die daarna steeds ruimere banen trok, en de wereld voor Jezus veroverde.

En het *wonder* dat zelfs *heidene*n tot geloof kwamen in de Messias van Israël.

Geweldig! Alle eer aan God.

Maar ja, dan ook het toenemende verdriet, waar Paulus in de brief aan Rome uiting aan geeft, wanneer [dia3] hij constateert dat *uit het oude verbondsvolk van JHWH* in verhouding juist velen Jezus *niet* als Messias erkennen.

Dat doet pijn: zitten ze er zo dicht op, zijn ze zo nabij – ga maar na: aangenomen als Gods kinderen, de verbonden kennen, en de tempeldienst, en de beloften (Romeinen 9:4), en dan toch nog aan Jezus voorbijgaan...

Paulus is diep bedroefd en wordt voortdurend door verdriet gekweld.

En ik hoop wij met hem...

Wat een wonder, wat een feest van genade is het daarom als een Jood wel christen wordt. En ze zijn er! Goddank. [dia4]

Afgelopen maandag heb ik er twee ontmoet, twee Joden die christen zijn geworden.

Ze vertelden hun bekeringsverhaal, hoe Gods Geest langs wondere wegen met hen bezig is geweest, en tot erkenning van Jezus Messias kwamen.

Maar ze vertelden ook van het offer dat ze moesten brengen – want zeg je je Jood-zijn niet vaarwel als je christen wordt?

Zo wordt er wel vaak tegenaan gekeken: je bent *of* Jood *of* christen...

Dat komt mede door hoe de kerk in de loop van de tijd met Joden is omgegaan.

Want als een Jood al tot bekering kwam en christen werd, dan werd inderdaad verwacht dat 'ie afstand zou doen van alles wat 'typisch Joods' is.

Net zoals de kerk dat zelf ook had gedaan, afstand nemen van alles wat 'typisch Joods' is, waardoor de vervreemding tussen Jood en christen alleen maar groter werd, en het voor Joden steeds onaantrekkelijker werd om het christelijk geloof te omarmen.

Want als Jood ben je als eerste Jood – dat zit immers in je genen!

Moet je dan gaan verloochenen wat je bent?

Een van die Messiasbelijdende Joden zei het zo: [dia5] ik kwam tot de ontdekking dat ik *door christen te worden juist mijn jood-zijn tot vervulling mocht brengen*.

En zo is het! Je kunt dus volop en echt Jood zijn en tegelijk helemaal christen!

Waarom dit aan de orde stellen in een preek over Galaten 2?

Omdat je in de geschiedenis van de kerk steeds weer terug ziet komen dat er mensen zijn die [dia6] een evangelie+ willen, geloven in een Jezus+ nog wat.

Want, alleen maar geloven in Jezus, alleen in genade?

Alleen maar je hand ophouden en zeggen: *dank U wel?*

Zo makkelijk, zo simpel kan het toch niet wezen: je moet er toch zeker ook wel wat voor doen?!

En als je naar kerkmensen/gelovigen kijkt dan zou je haast denken dat ze gelijk hebben, want wat

moet je veel: je moet naar de kerk, je moet bijbellezen, je moet bidden, je moet geld geven, soms moet je een bepaalde functie uitoefenen in de kerk, je moet aardig zijn tegen de burens en voor vreemdelingen, je moet je aan de Tien Geboden houden, je moet, je moet, je moet... Sjonge, wat moet je veel als je gelooft, je zou er moe van worden...

[dia7] Maar het is gewoon niet waar.

Geloven is juist helemaal niet dat je wat moet doen.

[dia8] Geloven is echt alleen maar je hand ophouden, en zeggen: **dank U wel Heer voor het ongelooflijke wonder dat ik geloof!**

Geloven is dat je vrij bent. Helemaal vrij. [dia9]

Kijk maar wat Paulus er over zegt: *wij hebben onze vrijheid in Christus Jezus (:4).*

Het probleem is precies dat er mensen zijn die weer *slaven* van je willen maken.

Schijnbroeders die zich als spionnen hebben binnengedrongen om er achter te komen hoe we onze vrijheid gebruiken – het klinkt als in een thriller.

Maar dit is zo belangrijk! Er staat hier zoveel op het spel!

We zijn geen moment voor hen aan de kant gegaan, zegt Paulus, *want de waarheid van het evangelie moest in uw belang behouden blijven.*

De waarheid van het evangelie – daar gaat het om.

[dia10] Wel of niet een evangelie+, een Jezus+ nog wat?

Wat is er aan de hand?

Paulus is samen met zijn medewerkers Barnabas en Titus in Jeruzalem voor een vergadering, om zich ervan te overtuigen dat zijn manier van werken goed is.

Dat wil zeggen: dat het de instemming heeft van Jakobus (de broer van Jezus), Kefas (Simon Petrus) en Johannes (de schrijver van het evangelie en de in de Bijbel opgenomen brieven en Openbaring). Paulus noemt hen [dia11] 'de belangrijkste broeders' en 'steunpilaren', maar lijkt dat gelijk te relativiseren: *hun positie interesseert me trouwens niet, God slaat geen acht op het aanzien van een mens (:6).*

Dat is geen minachting. Dat zou immers niet in overeenstemming zijn met het belang dat hij hecht aan hun oordeel. Bovendien was het hem in een openbaring opgedragen naar Jeruzalem te gaan.

Waar het om gaat is **dat de positie van iemand op zich niet zoveel zegt.**

Mensen laten zich er vaak wel door imponeren: oei – dat is een belangrijk iemand! Iemand met veel geld! Iemand met veel macht! – die zal wel gelijk hebben...

Nou, mooi niet dus.

[dia12] Waarheid wordt niet bepaald door *wie* iets zegt maar door *wat* diegene zegt – laat je dus nooit inpakken door een imponerende buitenkant!

Maar luister altijd goed naar de inhoud.

Dat is voor Paulus ook het enige dat telt.

Hij wordt er mee geconfronteerd dat er kerkleden zijn die de poten onder zijn [dia13] preekstoel wegzagen, door te suggereren dat er iets aan zijn de prediking ontbreekt.

Door te suggereren dat de prediking in de kerk van Jeruzalem toch echt anders is.

De eenheid en de waarheid van de kerk worden daarmee bedreigd.

En dat is vreselijk, dat ondermijnd alles...

Dan kun je maar het beste wat er aan de hand is aan het kerkverband voor leggen: laten de predikers in Jeruzalem zelf beoordelen of het waar is wat er over Paulus beweerd wordt.

En daarom die vergadering in Jeruzalem.

Soms wordt een verband gelegd met de synode van Handelingen 15.

Dat zou kunnen, maar er zijn ook wel verschillen.

Laten we ons concentreren op het verschil van inzicht in Galaten 2.

Voor Paulus is het helder: [dia14] het evangelie van redding door Jezus Messias is bestemd voor iedereen, maakt niet uit welk tot welk volk, welke cultuur, of taal, of wat dan ook hoort.

Maar zijn tegenstanders zijn het daar niet mee eens: [dia15] niet alle Joden mogen dan christen worden, maar alle christenen moeten wel joods worden, en zich houden aan de joodse gebruiken die in de Thora staan.

Denk dan aan zaken als de besnijdenis, rituele wassingen, en koosjer eten.

Paulus is er dankbaar voor dat de belangrijke leiders een duidelijke keus maken.

[dia16] En zijn zienswijze ondersteunen.

Want Titus, een Griek, is niet besneden. En toch wordt hij van harte welkom geheten, en mag volop actief meewerken in de kerk van Christus.

Hij wordt ook niet gedwongen zich eerst te besnijden.

Er is geen evangelie+, geen Jezus+ nog wat!

Dit is voor ons een belangrijk signaal.

Er staan heel [dia17] veel voorschriften in de Thora, ons Oude Testament.

Wat moet je daar nu mee?

De bedoeling van al die voorschriften is duidelijk te maken [dia18] dat het *volstrekt onmogelijk is om jezelf aanvaardbaar te maken voor God*.

Terwijl die 'schijnbroeders' die voorschriften willen gebruiken voor precies het tegenovergestelde, nl dat jij jezelf, door je heel precies aan de wetten te houden, wel aanvaardbaar kunt maken voor God.

Maar de enige mogelijkheid voor ons om rein voor de HERE te worden, is [dia19] geloven in Jezus Christus; *in Hem* zijn we heilig, zuiver en onberispelijk (Kolossenzen 1:22).

We worden niet rein door zelf iets te doen of je ergens aan te houden, alleen Jezus maakt je rein en aanvaardbaar.

Dit is echt fundamenteel: [dia20] er is vrijheid in Christus Jezus.

En die vrijheid moeten we ons niet weer laten afpakken.

Kolossenzen 2:16 [dia21] *Laat niemand u iets voorschrijven op het gebied van eten en drinken of het vieren van feestdagen, nieuwe maan of sabbat. Dit alles is slechts een schaduw van wat komt – de werkelijkheid is Christus.*

Door onze Heer is er een nieuwe orde.

Al die wetten uit de Thora zijn niet afgeschaft of vervangen, ze hebben in Christus hun vervulling gekregen (Matteus 5:17).

Betekent dit, [dia22] dat die voorschriften uit de Thora slecht zijn, waardeloos?

Natuurlijk niet, ook in onze tijd kun je er nog best veel goede en waardevolle dingen van leren (vergelijk artikel 25 Nederlandse Geloofsbelijdenis).

En als iemand – Jood of christen/Jood en christen – zich er aan wil houden is dat prima.

[dia23] *Maar eis het niet van iemand anders, want ze zijn geen voorwaarde voor aanvaard worden door God.*

Want er is echt geen evangelie+, geen Jezus+ nog wat!

Ook in onze tijd wordt het evangelie zomaar verdrongen door goede tradities.

Het is ongelooflijk hoe hardnekkig dat 'het er zelf wat voor willen doen' is.

En dan gaan we eisen stellen, aan mensen die lid willen worden van de kerk – ja, mag wel, maar dan moet je eerst...

Of aan mensen die al lid zijn van de kerk – prima, maar je moet wel...

Toch iets erbij, want zo zijn onze manieren.

Dat kan bijvoorbeeld gaan [dia24] om *geloofsinhoud*.

Geloven in Jezus, ok, maar je moet jezelf ook laten dopen door onderdompeling.
Geloven in Jezus, tuurlijk, maar je moet ook in tongentaal kunnen spreken.
Geloven in Jezus, prima, maar je moet over de uitverkiezing en het duizendjarig rijk wel net zo denken als wij.
Toch een evangelie+, een Jezus+ nog wat, dus?!

Het kan gaan [dia25] om *geloofsvormgeving*.
Je past het evangelie maar een beetje aan, zodat het minder aanstootgevend is.
Want, zeggen dat Jezus de enige weg naar God is, is immers nogal arrogant...
Maar daarmee ben je wel de essentie van het evangelie kwijt!
Of je bent zo verknocht aan onze liturgie en liederen en het orgel of juist de muziekgroep, aan onze manier van avondmaalvieren, dat je dat absoluut niet wilt veranderen.
Ook dan ben je de essentie van het evangelie kwijt, want je straalt uit: een echte christen doet dingen alleen op deze manier...
Toch een evangelie+, een Jezus+ nog wat, dus?!

Het kan ook gaan [dia26] om *levensstijl*.
Specifieke kleding- en gedragsregels, hoe concreter hoe beter: niet naar de bioscoop, geen alcohol drinken, niet dit of dat eten, niet fietsen op zondag, twee keer naar de kerk...
Maar dan ga je op een slaafse manier nadruk leggen op 'goed' en 'acceptabel' worden.
En je krijgt een intolerante, controle-gerichte en veroordelende houding.
Terwijl we vrij zijn in Christus en niet weer slaven moeten willen worden!

Betekent dat dan dat je in de kerk [dia27] als gelovige alles maar moet kunnen?
En dat een ander zich nergens mee moet bemoeien? Vrijheid blijheid?
Natuurlijk niet.
Waar het om gaat, [dia28] is **dat onze relatie met de HERE God niet gebaseerd is op ons moreel goede gedrag**.
Want als het van jouw gedrag afhangt.... dan heb je nooit zekerheid, toch?
Maar wel steeds schuldgevoel, want je schiet altijd wel ergens tekort...
Natuurlijk mag je als christen niet vloeken, liegen, stelen, overspel plegen, etc.
Maar dat doe je niet omdat je bang bent en onzeker over of je wel kind van God bent, en daarom dus maar goed je best doet, om zo toch nog...
Nee, je leeft naar Gods wil omdat je vrij bent, en zeker van je redding – omdat die niet van jouw goeie gedrag afhangt, maar *in Christus* een feit is.
En zeker kom je daardoor anders in het leven te staan.
Vrij in Christus, verwonderd over Gods liefde en genade voor jou, ga je andere dingen belangrijk vinden, andere dingen doen.
Niet omdat dat *moet*, maar omdat je zelf in elk geval het *verlangen* hebt dat te doen.
Vergis je niet: als jouw reden om gehoorzaam te zijn aan Gods wet een andere is dan dankbaar zijn voor genade, ben je niet vrij, maar ben je nog een slaaf.

De apostelen bijeen in Jeruzalem komen tot de conclusie [dia29] dat er in feite maar één verplichting is voor de kerk: de arme mensen ondersteunen.
Barmhartigheid, in het voetspoor van onze Heiland, royaal, mild en overvloedig, zonder aanzien des persoons.
Daarom is diaconaat, omzien naar je naaste, een wezenlijke taak van de kerk.
Ware volgelingen van Christus Jezus zijn verenigd in hun zorg voor de arme medemens.
Want als je van genade leeft, kun je zelf genadig zijn.
Laat dat ook voor ons geen traditie zijn, maar het wezen van het evangelie.

Amen [dia30]